

نه حکومت ایران تغییر کرد

آمریکا با شعار «تسلیم کامل ایران»
وارد میدان شد، اما چه شد؟

گتک خوردند تنگه هرمز را دادند دست خالی برگشتند

نه برنامه هسته‌ای متوقف شد

نه توان موشکی از بین رفت

برای چه؟

برای باز کردن تنگه هرمزی که قبلاً هم باز بود؛
آن هم با پذیرش نقش و مدیریت جمهوری
اسلامی ایران

آمریکا با شعار «تسلیم کامل» آمد
آخرش اما برای بازگشت به نقطه اول، مجبور
به عقب نشینی شد.

و حالا؟

- مجبور به رفتن سمت توافق و آتش بس شده
- ناچار به کاهش فشار و محاصره شده
- درباره آزادسازی پول‌های بلوکه شده حرف می‌زند
- جبهه مقاومت و نقش ایران را پذیرفته
- آتش بس در منطقه را قبول کرده

چه شد؟

- هیمنه نظامی آمریکا آسیب دید
- ناوهایش عقب نشستند
- پایگاه‌هایش هدف قرار گرفت
- در جهان به عنوان متجاوز شناخته شد
- در داخل آمریکا تحقیر شد
- بین آمریکا و اروپا شکاف افتاد
- اعتبارش در منطقه آسیب دید

اتخاذ می‌شود، همه دستگاه‌ها، تریبون‌ها و جریان‌ها باید از آن حمایت کنند تا صدایی واحد و منسجم از ایران به جهان مخابره شود. یاد

مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهور با تأکید بر اینکه هیچ تصمیمی خارج از چارچوب شمام و بدون اذن رهبری اتخاذ نمی‌شود، عنوان کرد: هنگامی که تصمیمی در حوزه دیپلماسی

پزشکیان: هیچ تصمیمی بدون اذن رهبری اتخاذ نمی‌شود

آمریکا با «جمهوری اسلامی هسته‌ای» مشکل دارد یا با «ایران هسته‌ای»؟

جالب است بدانید که برنامه هسته‌ای ایران اصلاً محصول جمهوری اسلامی نیست. سال ۱۹۷۴، محمدرضا پهلوی اعلام کرد ایران باید به ۲۳ هزار مگاوات برق هسته‌ای برسد و قراردادهایی چندده میلیارد دلاری با آلمان، فرانسه و آمریکا بست اما همان زمان هم اسناد وزارت خارجه و سیا نشان می‌داد واشنگتن نگران است ایران شاه در آینده به سمت توان نظامی هسته‌ای برود.

هنری کیسینجر تلاش کرد آمریکا روی سوخت مصرف‌شده ایران حق کنترل و تود داشته باشد، چون بیم آن می‌رفت ایران مثل هند از برنامه غیرنظامی به ظرفیت نظامی برسد. شاه این محدودیت را نپذیرفت؛ یعنی حتی نزدیک‌ترین متحد آمریکا هم وقتی پای «قدرت هسته‌ای ایران» وسط آمد، با فشار روبه‌رو شد. امروز نیز نگرانی اصلی فقط جمهوری اسلامی نیست بلکه تغییر توازن قدرت در خاورمیانه است. اسرائیل تنها دارنده سلاح هسته‌ای منطقه محسوب می‌شود و برآورد هاز ۸۰ تا ۲۰۰ کلاهک هسته‌ای خبر می‌دهند. ایران هسته‌ای می‌تواند این انحصار را بشکند. ایران ۹۰ میلیون با دومین ذخایر گاز و سوخت ذخایر نفت جهان، اگر به بازدارندگی هسته‌ای برسد، به قدرتی تبدیل می‌شود که مهار آن برای آمریکا و اسرائیل بسیار دشوارتر خواهد بود.

به زبان ساده

این ۲ ماه چند چند شدیم؟

آمریکا آمده بود حکومت ایران را تغییر دهد، مردم ایران را به زانو دربیانورد و کشور را به عصر حجر بازگرداند. آمده بود برنامه هسته‌ای و توان موشکی ایران را نابود کند.

حالا ببینیم این روزها که حرف از توافق می‌شود، چندچندیم؟

آنچه در این ۲ ماه و اندی اتفاق افتاد، اینطور است: باز بین رفتن جنگنده‌ها، عقب‌نشینی ناوها و هدف قرار گرفتن پایگاه‌هایش در منطقه، هیمنه نظامی آمریکا آسیب دید.

در افکار عمومی جهان، به‌عنوان متجاوز شناخته شد. در داخل آمریکا و حتی میان بخشی از افکار عمومی خودش، تحقیر شد.

میان آمریکا و متحدان اروپایی‌اش شکاف افتاد. اعتبارش در میان کشورهای عربی منطقه آسیب دید. و در نهایت چه شد؟

نه توانست برنامه هسته‌ای ایران را متوقف کند، نه توان موشکی را از بین ببرد.

حالا مجبور است محاصره را کاهش دهد، درباره تحریم‌ها عقب‌نشینی کند، آزادسازی بخشی از پول‌های بلوکه‌شده را بپذیرد، جبهه مقاومت و محوریت ایران در آن را به رسمیت بشناسد و حتی آتش بس در منطقه را قبول کند.

برای چه؟ برای باز کردن تنگه هرمزی که پیش از این هم باز بود؛ آن هم نه صرفاً باز کردن، بلکه واگذاری مدیریت امنیت و عبور و مرور آن به جمهوری اسلامی ایران. خفتی بالاتر از این هم وجود دارد؟

اذعان «اندیشکده های غربی» به برتری ایران در هرگونه توافق احتمالی

بنیاد دفاع از دموکراسی‌ها: ترامپ اهرم فشار را از دست داده و ایران بدون واگذاری توان هسته‌ای، منابع مالی دریافت کرده و هر زمان بخواهد تهدید به بستن تنگه هرمز را تکرار می‌کند.

بروکینگز: تعویق مسئله هسته‌ای در توافق، شکست راهبردی و تسلیم آمریکا در برابر ایران قدرتمندتر و بانفوذتر از قبل از جنگ است.

شورای آتلانتیک: رهبران ایران حمله آمریکا را موفقیت می‌دانند و مطمئن‌اند در فرسایش اقتصادی، بیش از ترامپ تاب می‌آورند.

همزمان با تنش با ایران، کاخ سفید درگیر شدیدترین اختلافات داخلی خود شد

جنگ بیرون بحران درون

قدرت جهانی در کنار آمریکا، روسیه و چین ظهور کرده است. تهران اکنون در حال تثبیت هژمونی ژئوپلیتیکی و نفی خود است. ایسنا

پروفسور رابرت پیپ، استراتژیست نامدار آمریکایی با تأکید بر کلید خوردن پایان هژمونی آمریکا، اظهار کرد: جهان باید با این واقعیت کنار بیاید که ایران رسماً به عنوان چهارمین قطب

ایران، چهارمین قطب قدرت جهانی

چرا ایران و آمریکا مذاکره را انتخاب کردند؟

ترامپ چند روز پیش گفت حمله برنامه ریزی شده اش به ایران را با درخواست امارات، قطر و عربستان متوقف کرده تا فرصت بیشتری برای توافق ایجاد شود. اما اصل ماجرا چیز دیگری است.

اول؛ هزینه وحشتناک جنگ. مشاوران نظامی به او هشدار دادند که حمله به ایران می تواند کل منطقه را وارد انفجار و بی ثباتی گسترده کند. ترس از پاسخ غیر قابل پیش بینی ایران، ماشه را لرزاند.

دوم؛ نبود «ضربه آخر». ترامپ به دنبال یک پیروزی سریع و کم هزینه است، نه جنگی فرسایشی و طولانی. ژنرال ها به او گفتند هیچ تضمینی برای تسلیم ایران وجود ندارد. سوم؛ از بین رفتن غافلگیری. ایران پیش تر آمادگی خود را آشکار کرده بود و حمله ای که او رفته باشد، می تواند به تله تبدیل شود.

به همین دلیل، ماجرای «درخواست اعراب» بیشتر شبیه یک پوشش آبرومندانه برای عقب نشینی بود.

اکنون دو طرف وارد مرحله «دیپلماسی اجبار» شده اند؛ مذاکره در سایه تهدید. ایران هم ترجیح می دهد بازی را در زمین دیپلماسی نگه دارد؛ هم برای مدیریت هزینه های جنگ، هم برای حفظ مشروعیت بین المللی و هم برای گرفتن پیروزی سریع از ترامپ؛ پیروزی ای که او برای انتخابات به آن نیاز دارد.

۳ مانع جدی برای توافق ایران و آمریکا

در حالی که ترامپ به دنبال خروج از بن بست فعلی است، گزارش ها از نقش آفرینی واسطه های قطری و پاکستانی حکایت دارد؛ اما تهران تأکید کرده در موضوعاتی مثل رفع تحریم ها، دسترسی به دارایی های بلوکه شده و حقوق اساسی خود عقب نشینی نخواهد کرد.

در واقع، برخلاف فضا سازی رسانه ای، اصل اختلافات فعلی بر سر پرونده هسته ای نیست؛ همانطور که آقای بقایی هم اشاره کرد، مسئله اصلی «ساز و کار توافق» است.

۳ اختلاف جدی همچنان باقی مانده:

اول؛ ساز و کار مالی. ایران می خواهد یک مسیر بانکی تضمین شده و بدون کارشکنی برای دسترسی کامل به منابع مالی اش ایجاد شود، اما آمریکا هنوز چنین تضمینی نداده است.

دوم؛ نحوه رفع تحریم ها. تهران بر لغو ریشه ای و ساختاری تحریم ها از مسیرهای قانونی تأکید دارد، اما واشنگتن از پذیرش آن طفره می رود.

سوم؛ تضمین های اجرایی. ایران خواهان تضمین برای پایان درگیری ها و لغو تحریم ها است؛ موضوعی که هنوز محل اختلاف است.

واقعا پاکستان میانجی بی طرف است؟

خیلی ها می گویند پاکستان می تواند بین ایران و آمریکا میانجی گری کند؛ اما اگر دقیق بشویم، ماجرا آن قدرها ساده نیست.

از ۲۰۲۲ و برکناری عمران خان، سیاست خارجی پاکستان عملاً چرخید. نخست وزیر بزرگ که دنبال استقلال راهبردی بود کنار رفت و قدرت واقعی بیشتر به سمت ارتش رفت؛ ارتشی که خیلی ها معتقدند دوباره خودش را با واشنگتن تنظیم کرده است.

پاکستان امروز وسط بحران اقتصادی است؛ برای وام، برای دلار، برای عبور از بحران مالی، به رضایت آمریکا نیاز دارد. حتی گزارش هایی درباره ارسال مهمات به او کران برای جلب رضایت غرب منتشر شد.

اما یک تناقض مهم تر هم هست؛ پاکستان خودش یک قدرت هسته ای است؛ کشوری که امنیتش را با بازدارندگی هسته ای تثبیت کرده، چطور می تواند میانجی محدود شدن برنامه هسته ای ایران باشد؟

طبیعی است که تهران شک کند چنین کشوری، بیشتر دنبال مهار بحران به نفع نظم مورد نظر آمریکا باشد تا یک میانجی کاملاً مستقل.

برای همین، مذاکره کننده های ایرانی عملاً فقط با آمریکا روبرو و نیستند؛ با میانجی ای مواجهند که خیلی ها معتقدند کفشان از قبل به یک سمت سنگین شده است.

۴
برکناری مقام های ارشد نظامی را تأیید می کنید؟
آره، مهم نیست، هنوز مقام های نظامی اصلی کنار ما هستند!

۵
ما با یک جنگ نامتقارن هم محاسبات پرزیدنت آن طور که پیش بینی کرده پیش نخواهد رفت

۶
رئیس عملیات نیروی دریایی این روزهای لعنتی روز از پیش می دید که خودشو کنار کشید

۵
اون نمی تونست با ترامپ در جنگ با ایران کنار بیاد

۱۰
لعنت به این جنگ که بحران های داخلی آمریکا رو رو کرد
استعفای «تولسی گابارد» مدیر اطلاعات ملی آمریکا، ضربه ای دیگر به دولت

۹
ادامه این جنگ دیگر به صلاح آمریکا نیست. من هم امروز کنار می کشم

الله اکبر
خامنهای رهبر